

paa et Grundlag, som fra Ministeriets Side anses for berettiget, kan faa Lov til at udskilles uden videre Lovhjemmel.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Moestrup: Jeg tillader mig at foreslaa, at Forslaget henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 103 af 14. April 1893, jfr. Lovene Nr. 55 af 4. April 1902 og Nr. 192 af 18. November 1904, om Begunstigelser for en Kreditforening af Grundejere paa Landet i Jylland.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4643.)

Sagen sattes til Forhandling.

R. Nielsen: (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Ogsaa for dette Forslags Fremkomst maa jeg takke den højtærede Minister. Det imødekommer et Ønske indenfor den Kreditforening, af hvilken jeg er Medbestyrer, og vi have selvfølgelig Grund til at være taknemmelige for, at man er gaaet ind paa de Ændringer, som vi ønske at faa gennemførte, og som vi mene ere til Fordel for de Laantagere, der maa søge til denne Forening. Den Forening, det drejer sig om, er Kreditforening af Grundejere paa Landet i Jylland, som i 1893 fik Lovhjemmel til Oprettelse af denne Kreditforening. Forholdet var, at naar Grundejere, tidt med værdifulde Ejendomme, i disse købstadlignende Byer, som man kaldte det, Stationsbyer med et kort Udtryk, kom til en Købstadkreditforening og bad om Laan, sagde denne: Nej, I ere

ikke Købstadfolk, og kom de til en Landkreditforening, sagde denne: Nej, I ere ikke Landbrugere. Vi fik saa Loven af 14. April 1893 og startede Foreningen. Hvad vi den Gang vare mest bange for, var, at Foreningen ikke skulde faa tilstrækkelig Tilslutning, men det har vist sig, at denne Frygt har været højst ugrundet. Uagtet en af de største Byer, vi den Gang havde, Esbjerg, er gaaet ud, er Foreningen vokset ganske jævnt og stærkere og stærkere Aar efter Aar.

Men paa Grund af den Ængstelse, der den Gang var, for, at der ikke skulde være Bærekraft nok i den nye Forening, bleve Betingelserne for dens Udlaan paa flere Omraader i nogen Grad skærpede i Sammenligning med de andre Kreditforeninger, som da bestod og bestaa endnu. Der maa saaledes betales et større Indskud til Reservefonden ved Laanets Stiftelse, Afbetalingstiden er kortere end for de andre Kreditforeninger, og der blev i Lovens § 1 g indsat følgende Bestemmelse, som man nu søger at faa taget ud: „At Laantagerne til Dannelse af en Reservefond og til Dækning af Administrationsudgifter indbetale dels Indskud af 5 pCt. af Laanets Beløb med 2 pCt. ved Laanets Stiftelse og 1/2 pCt. i hver af de følgende 6 Terminer, dels et passende halvaarligt Bidrag af mindst 1/10 pCt. af Laanets Beløb”. Nu har man ønsket at faa denne Bestemmelse om mindst 1/10 pCt. fjernet, saa at der kommer til at staa: „Et passende halvaarligt Bidrag af Laanets Beløb”. Efter vor Mening vil der ingen Risiko være derved, idet Ministeriet stadig har Indseende med, hvor stort Bidraget skal være. Denne Ændring vil i den Henseende stille os paa lige Fod med de andre Kreditforeninger. Ogsaa Bestemmelsen om de 50 Aar, i hvilke Laanet skal være afbetalt, søge vi at faa ændret til 60 Aar i Lighed med, hvad der gælder for andre Kreditforeninger.

Jeg skal ikke komme vidtløftigt ind paa, hvorledes Foreningen har udviklet sig, idet det klart fremgaar af de Bemærkninger, som ledsage Forslaget, og som, hvilket fremgaar af Anmærkningerne, ere byggede paa Oplysninger, der ere afkrævede Foreningen, men jeg skal nævne nogle Tal. Der har i de nu snart forløbne 19 Aar siden Foreningens Stiftelse været